

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2014. október

(Alapítva: 1986.)
XVII. évfolyam 127. szám

Becsöngettek, új tanévet kezdtünk

Ez a tanév sem kezdődött másképpen, mint tanévnyitóval. A műsort Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő állította össze. Elhangzott benne, hogy ez egy ünnep, persze tudom, nem olyan, mint egy névnap, születésnap, húsvét vagy karácsony, mert ez egy kisebb ünnep, de akkor is az ÜNNEP. Mit is mondott Márai Sándor író/költő: „Ha az ünnep elérkezik az életedben, akkor ünnepelj egészen. Ölts fekete ruhát.” Igen, így ünneplőben hallgattuk a műsort, sajnos az iskolarádióon keresztül, mert az időjárás beleszólt, hogy kinn tartsuk, az udvaron az évnyitót. A felcitált idézetek, zenék mind a múlt, a nyár emlékei voltak. Az egyik humoros próza szerepel is teljes terjedelmében az újság humor rovatában. Jeles emberek iskolával kapcsolatos gondolatai, mondatai is

bekerültek az irodalmi összeállításba. Ezek után dr. Zántó Edina igazgatónő egy szomorú hírt közölt a diáksággal: egy fáysta diák július elején motorbalesetben elhunyt, ahol a motort ő vezette. Ez az esemény adta az évnyitó beszéd alapját. Utána Kecskeméthy- és Udvarhelyi-díjazottaink neveit sorolta fel Dorozsmai Károly igazgatóhelyettes úr. Az ünnepély után osztályfőnöki órákkal megkezdődött a 2014–15-ös tanév.

Díjazottaink:

Udvarhelyi-díjat: Lukács Norbert 9.a (*I. fokozat*) és Viktor Patrik 10.b (*II. fokozat*) vehettek át jó tanulmányi eredményükért és aktív közösségi munkájukért.

A **Kecskeméti-díj** nagycsaládos „fokozatát” Rozgics Zsolt 9.e kapta, a *nyelvtanulás* területén elért eredményeiért (*B-fokozat*) Bonda Bernát 12.e, Janda Tamás 13.e, Maróti Boglárka 12.e és Tóth Richárd 11.e részesült oklevél- és pénzjutalomban.

Zsil

Az OTP táborról

Május végén kaptuk azt a visszautasíthatatlan ajánlatot az igazgatónőtől, hogy a nyár közepén szinte egy teljes hetet eltölthetünk (a 9.ny-ból Gulyás Dávid, Farkas Dániel, Kun Bence, Mánesz Miklós és jómagam) egy gazdasági táborban a Balaton partján ingyen. Az ajánlatra gondolkodás nélkül mindenki igent mondott, és minimális adminisztráció után már le is adtuk jelentkezésünket. Az idő közben telt-múlt, és elérkezett a július, a tábor időpontja. Már nagyon vártam az eseményt, így izgatottan álltam 15-én reggel a belvárosban található OTP székház előtt, ahonnan a buszunk indult. Ebédre értünk le a balatonszemesi három csillagos hotelba, ahol bemutatkozás és eligazítás után mindenki elfoglalhatta a szobáját, amelyek nagyon szépek,

modernnek és jól felszereltek voltak (többek között most találkoztam először mágneskártyás ajtónyitással). Az elkövetkező hat nap nagyon jó volt, meglehetősen sok programmal és tanulási lehetőséggel. Minden reggel egyfajta tréninggel kezdtünk, amely felvilágosítást adott a pénzről, a gazdaságról és megannyi fontos fogalomról, kifejezésről. A trénerek

nagyon közvetlenek voltak, és ezért sikerült olyan jó előadásokat tartaniuk, amelyek egészen ebédig kihúzódtak, de számunkra szempillantás alatt elteltek. A délutánok egészen változatosak voltak, strandolhattunk a Balatonban vagy az uszodában, különböző játékokon vehettünk részt, illetve volt, hogy hajókézni mentünk. Az ellátás nagyon finom és bőséges volt, hiszen napi négyszer étkeztünk, így az éhezés abszolút ki volt zárva... A tábor végére mindenki új barátokra és kapcsolatokra

tett szert, amelyek többek között mindmáig tartanak. Hihetetlenül boldog voltam, hogy elmehettem ebbe a táborba, és ezúton nagyon szeretném megköszönni az igazgatónőnek a lehetőséget, amely remélem jövőre is megadatik számunkra...☺

Fotók:

<http://faygazdasagitabor2014.blogspot.hu/2014/07/iv-turnus-otodik-nap.html>

Jávorszki Péter 9.e

(még mindig) **Fáy tábor**

Idén júliusban 6 napot tölthettünk el Balatonszemesen a Fáy Gazdasági Táborban, amelyet a Fáy András Alapítvány tett nekünk lehetővé.

Az első napunk a táborral és a társainkkal való ismerkedésről szólt főleg, amelyet a tábor szervezői játékos feladatokkal tettek élvezhetővé. Rengeteg új arc volt, akiket nem ismertünk, és a tábori programok és feladatok is zsúfoltnak tunk. A hét folyamán azonban mindenhez és mindenkihez hozzászoktunk.

A szállás és az ellátás kitűnő volt. A tábor trénerai végig rendkívül kedvesek és segítőkészek voltak velünk, valamint a tréningeket is kiválóan vezették, bizonyítva ezzel hozzáértésüket. A délutáni és esti programok szintén kielégítőek voltak. Tetszett, hogy a legtöbb délutánt szabadon tölthettük a táboron belül. Ez alól egy nap volt kivétel, amikor hajóval átmentünk Balatonfüredre, és ott megkoszorúztuk a Fáy András-émlékművet. Az út ugyan hosszú volt, de a szervezők mindenkit bőségesen kárpótoltak három gombóc fagyalattal.

Számomra egyetlen olyan dolog volt, amit kissé negatívnak találtam, ez pedig a tréningek hosszúsága. Kicsit fárasztó volt 4 órán keresztül koncentrálni, de a játékos feladatok és interaktív bemutatók itt is segítettek a megértésben, és élvezhetőbbé tették az egészet. Különösen jó ötletnek találtam, hogy csapatokba osztottak minket, és ezzel egy kicsit versenyeztettek bennünket, de természetesen a végén mindenki meg lett jutalmazva. A tábor lezáró estén mindenki együtt bulizott, és nagyon jó volt a hangulat. Nagyon jó csapattá kovácsolódtunk össze a hét folyamán. A táborban eltöltött napok során több új barátot is szereztem, akikkel igen jó kapcsolatot ápolok még most is.

Mindenkinek a figyelmébe ajánlanám ezt a lehetőséget, aki szeretne eltölteni pár fergeteges napot a Balaton partján néhány jó baráttal, és közben tanulni is szeretne valamit, ami igen hasznos lehet a jövőjére nézve. Remélem, a következő évben is lehetőségem lesz részt venni.

Gulyás Dávid 9.e

Vízitúra 2014.

Már évek óta tervezzük, hogy az Ipolyra megyünk vízitúrázni. A korábbi évtizedekben tilos volt az Ipolyon evezni, így Bokody-féle leírás sincs a folyóról. De más vízitúrák élménybeszámolói, illetve a nemzeti park által kiadott térképek alapján alapos útvonalbejárás után túravezetőnk, Huszti Tibor előállt egy tervvel még 2009-ben, ám a dunai árvíz alámosta a terveinket, és akkor az utolsó pillanatban a Kőrösökre mentünk evezni. Aztán még többször megpróbáltuk az Ipoly-túrát, és valami mindig közbejött. Nem így idén... Az Ipoly nem elég hosszú, hogy egy kéthetes vízitúrát el lehessen rajta tölteni, ezért azt terveztük, hogy az Ipoly után felfelé evezünk a Dunán, majd a Garamon. Az eredeti túraprogramtól már a harmadik napon eltértünk, amikor Balassagyarmat helyett csak Húgyagig jöttünk le a sok vízi akadály miatt. Jövőre lesz 20 éve, hogy a Fáy

vízitúrákon részt veszek, de a legnehezebb napot itt éltem meg. A szabályozatlan kis folyó hajtűkanyarjai után sokszor állták utunkat keresztbe dőlt fák, fatorlaszok. Ha nem fértünk át alattuk, mellettük, akkor ezeket átvágtuk, szétszedtük, vagy a parton megkerültük. Kellemetlenebb akadály volt a víz alatt

összeakadt faágakból képződött torlasz. Ezek tetején, a vízen úszó szemétszigeteken kellett átvágni. Az Ipolyon számtalan kisebb-nagyobb zúgókon kellett leereszkedni, és sok

duzzasztóműnél kellett átemelni. Az Ipoly talán a legváltozatosabb folyó Magyarországon, mégis 10 nap után már nagyon vártuk, hogy a Dunához érjünk. Ide ragyogó napfényben érkeztünk – mindenki örömmel merült a meglepő tisztaságú vízbe.

A vízitúra során természetesen nyomon követtük a futball vb mérkőzéseit is. A legendás német-brazil meccset Esztergomban néztük meg, ami egy órányi gyaloglásra volt a táborhelyüinktől. Kénytelenek voltunk tehát délebbre költözni, Esztergom alá, mert amikor legutoljára itt jártunk, a „vízpart tulajdonosa” nem fogadott minket jó szívvvel. Így viszont egy kiváló

sátorozási területre leltünk a Búbánatvölgy közelében, a vízparti fák között.

Tóth László műszaki igazgatóhelyettes

Ififeszt (ifjúsági fesztivál)

Szeptember 26-án rendezte meg az önkormányzat az Ififesztet az FMK-ban, amelyet a 9. kerület polgármestere nyitott meg egy rövid beszéddel, majd Németh Imre Dávid ifjúsági polgármester tartott egy rövid köszöntőt a résztvevőknek.

A programok között találkozhattunk zenés bemutatóval is, amit a Szent Györgyi Albert Gimnázium zenekara tartott, ami színvonalasra sikerült.

Majd egy rövid, de annál érdekesebb színdarabot mutatott be a Weöres Sándor Általános iskola.

Láthattunk még bűvészbemutatót, divatbemutatót, és ír táncbemutatót is.

Ami nekem a legjobban tetszett a fellépők közül, az Zábonyi-Ábel Dávid stand up comedy előadása volt. A szervezők ezzel a választással sok látogatót vonzottak a pódium köré.

A fellépőkön és bemutatókon kívül találkozhattunk kisebb gyerekeknek való programokkal is, mint például a pólófestés. Volt egy nagy fehér vászon kifeszítve, amire tetszés szerint lehetett alkotni, mi „jó fáysták” lévén a Fáy-logót festettük fel, ami szerintünk elég jól sikerült.

Ami még megfogott, hogy egy elég ismert zenekar, az Animal Cannibals is fellépett, mely jó hangulatot adott a rendezvénynek.

Aki kihagyta közülünk az Ififesztet, remélem, legközelebb ott lesz velünk!

Illia Krisztofer 12.c

Osztálykirándulás

kicsit másképp

Iskolás éveink alatt minden évben van egy olyan nap, amikor az osztály közösen ellátogat valahová csapatépítés céljából. Idén október 11-én a 15.a osztály Kasuba György osztályfőnök szervezésében kiment a Hungaroringre, ahová az osztályfőnök mellett plusz két fő is elkísérte az osztályt ezen a napsütéses szombaton: Zántó Edina igazgató asszony és Kovácsházi Zoltán tanár úr, valamint osztályának körülbelül egy tucatnyi diákja. Reggel 10 órakor volt a találkozó a Hungaroring főbejáratánál. Ezt átlépve máris belesöpöngtünk az éppen zajló

Hankook Duna-Autó Gyorsasági Országos Bajnokság zárófutamába. Jó program és sok látnivaló várt ránk, nézőkre. Közösen végigsétáltunk a box utcán, és a boxokon keresztül betekintést nyertünk az autósport világába. Megcsodáltuk a csapatok versenytechnikáit és felszereléseit. Barátságosan fogadtak mindnyájunkat, kivétel nélkül. A Szigetvári Racing Team vezetője, Szigetvári Mátyás bemutatta csapatát, és elmesélte, hogyan zajlanak a versenyekre való felkészülések. A

boxokban találkoztunk volt fásys szerelőkkel (Magyar Zoltán, Hochbaum Gábor és Nagy Tamás), de még versenyzővel is Magyar János. A ProMotors Kft. meghívására a Face Team kosárlabdás akrobatái egy Guinness Rekord-kísérlet megdöntésével próbálkoztak. A kísérlet lényege: gumiasztról zsákolás, nehezítve egy sportautó átugrásával. A rekordkísérletről lemaradtunk, de bízunk benne, hogy sikerült nekik. Eközben a

Magyar Racing Team boxában a Formula 1.6 technikát tanulmányoztuk, érdekesnek találtuk, hogy a generátort a féltengely hajtja. A délután induló versenyeket a lelátóról szemléltük. A nap végén élményekkel gazdagon távoztunk. Az osztály nevében köszönjük a lehetőséget az osztályfőnök úrnak.

Kéri Norbert 15.a
Fotó: Kasuba György

További fotók: Major Zsolt

2014-es osnabrücker pályázati út

Őszintén szólva, kis félelemmel, de nagy örömmel vágtam neki ennek az útnak, hiszen eddig csak már érettségi után, a szakképzést végző tanulók mentek ki, és lássuk be, nekik sokkal több tapasztalatuk van a szakmában, mint nekem. Később kiderült, a félelmemnek nem volt alapja. Elég jól felmérték kint a helyzetet, és a megértették a hiányosságomat.

Első 2 hetünket egy ottani Mercedes márkakereskedésben töltöttük, ahol főleg haszongépjárművekkel foglalkoztunk. Hála a német kollégák segítőkészségének, hamar és könnyen el tudtam igazodni a napi teendőkhöz. A harmadik hetet kérésünkre az osnabrücker „BKV”-nál töltöttük, ahol főleg villamossági teendőket végeztünk.

Persze a munkaidőn kívül se unatkoztunk, hiszen a német barátaink elég sűrű programmal készültek nekünk. Többek között gokartozással, de ami számomra a

legnagyobb élmény volt, az, amikor a Nürburgringhez tettünk egy egész napos látogatást, ahol (már ott is a módosabb rétegbe tartozóknak) tartottak úgynevezett szabad edzést, a mi legnagyobb örömünkre. Összességében el kell mondanom, hogy ez számomra egy hatalmas élmény volt mind a programok, mind a szakmai tapasztalat, és mind a nyelvtanulás szempontjából is.

Ezúton szeretném megköszönni mindazoknak, akik lehetővé tették az utazásunkat, és gondoskodtak, hogy egy percig se unatkozzunk mind magyar, mind német részről.

Vámos Levente 13.e

Batthyány Lajos emlékművének megkoszorúzása

Batthyány Lajos miniszterelnökünk halálának 165. évfordulóját ünnepeltük azon a megemlékezésen, amelyen iskolánk tanulói képviselték magukat, és Csókásné Gémesi Ildikó kísérő tanárként eljött velünk.

A koszorúzás a Fiumei úti temetőben történt, ahol Batthyány Lajos emlékműve áll.

A megemlékezés 10:30-kor kezdődött a Himnusz eléneklésével,

amihez a Magyar Honvédelmi Akadémia zenekara adta a kíséretet. Hende Csaba honvédelmi miniszter beszéde nyitotta meg az ünnepséget. Köszöntötte a 165 éve meghalt minisztert és kormányát, ezután elmondta, hogy ez a megemlékezés nemcsak Batthyány Lajosnak szól, hanem az összes, 1848–1849-ben hazájáért életét áldozni akaró fiatalról is. Majd a Batthyány-kormány nagy tetteivel folytatta a miniszter úr. Elmondta, hogy milyen hatalmas cselekedet volt március 15-e után már 8 nappal felállítani a kormányt. Az áprilisi törvények létrejöttét és számos változást köszönhetünk ennek az időszaknak.

Beszédét befejezve a honvédtiszteket megkérte, emeljék magasba a szabadságharc zászlaját, majd Hende Csaba és Sávai Mária megkoszorúzták a volt miniszter sírját.

A megemlékezés után „történelemóra” volt a temetőben. Kaptunk egy idegen vezetőt, Lovász Norbertnek hívták. Megkért mindenkit, hogy tegezzük, és hívjuk a becenevén „Bozont”-nak, mert így neki is könnyebb. Sok emlékművet és parcellát

megmutatott, pl.: Károlyi Mihálynak, az első köztársasági miniszternek az emlékművét, a lengyel parcellát.

Utoljára Batthyány Lajos emlékművét tekintettük meg. Itt is megtapasztalhattuk, hogy milyen kiváló tanárunk Csókás tanárnő, szinte ő tartotta meg az előadást Batthyányról. Ezt követően vezetőnk elbúcsúzott, mi pedig elindultunk haza.

Szerintem a magyar gyerekeknek, ebbe beleértve a fáysta tanulókat, sokkal jobban kellene tisztelniük őseiket. Mert amit ők elértek, annak most mi örvendhetünk.

Köszönöm Csókás tanárnőnek hogy elvitt a megemlékezésre, és köszönöm a Firkának, hogy megírhattam ezt a cikket.

<http://oktober6.kormany.hu/megemlekezés-es-koszorúzás-a-batthyány-mauzoleumnal2014>

Viktor Patrik

Első év a Fáyban lány szemmel

Ez az egy év már igazából a felvételinél elkezdődött. Általános iskolában az osztály-főnököm ajánlott nekem jobbnál jobb gimnáziumokat, érdekesebbnél érdekesebb szakközépiskolákat, de végül az első helyen a Fáy maradt. Az igazgatónőtől kaptam pár telefonhívást, hogy „Biztos vagy a döntésedben és az iskolánk tanulója szeretnél lenni?” Igen, a döntésemben biztos voltam!

Tavasszal az ideiglenes osztálynévsorra felkerültem, de egyszerűen nem hittem a szememnek.

Eljött a beiratkozás napja is. Alig vártam, hogy ha csak egy pillanatra is, de láthassam a leendő osztály-társaimat. Sokan hitték azt, hogy egyikőjük húga, nővére, rokona vagy barátnője vagyok, de kevesen tudták, hogy szeptembertől nap mint nap a közösségük része leszek.

A beilleszkedés nem volt nehéz feladat, hiszen kilencedik év elején senki nem ismert senkit, tehát nem voltunk egy összeszokott „banda”. Az osztályom könnyen elfogadta azt a tényt, hogy igen, nekik lesz egy lány osztálytársuk, és gördülékenyen befogadtak. Sokszor van, hogy nem is veszik észre, hogy lány vagyok, és haverként bánnak velem, persze ennek nagyon örülök. Nem akartam, hogy bármi miatt kivételezzenek velem, ezért is tetszett, hogy az osztálytársaim nem mindig tesznek különbséget.

Az első pár hétben gyomorgörcsrel mentem be az iskola kapuin reggelente. Bevallom, félttem, hogy aznap ki és mit fog „beszólni” nekem.

Kezdetben magasabb évfolyamokról jártak le szünetekben a termünkbe, és üdvözöltek az iskolában, majd persze mindannyian meginterjúváltak, hogy

miért ezt az iskolát választottam. Ettől a kérdéstől mondanom sem kell, a tanárok sem kíméltek, így a végére már kicsit untam, hogy ennyiszor el kellett meséljem és magyarázzam.

Voltak, akik elítéltek vagy megszóltak, de ahogy teltek a hetek, rájöttem, hogy csak az osztálykám véleménye számít, mert velük vagyok napi 7–8 órán keresztül együtt, így ők ismernek, és nem azok, akik a folyosón „beszólnak”.

Az iskolának is nehéz feladat lehetett, hogy egy lány tanulót is felvegyenek, hiszen se női mosdó, se női öltöző nem

volt diákok számára. Véleményem szerint ezeket a lehető legjobban oldották meg. A tanári mosdót tudom használni, és a testnevelés órára való öltözésre is egy kellemes kis zugot biztosítottak.

A szakmai órákat nagyon élvezem, mert végre olyanokat is tanulhatok, amik tényleg érdekelnek. Azt gondolom, hogy egy jó év van mögöttem, és nagyon örülök, hogy a fáysták tagjai közé tartozhatok.

Parragh Dóra Bíborka 10.b

Megjelent az adóhatóság a Fáyban! – de csakis egy előadás erejéig

2014. október 15-én az ún. szakmai osztályaink (vagyis a 14. és 15. évfolyamokon tanuló diákok) számára lehetőség adódott a legalapvetőbb adózási ismeretekbe „belekóstolni”, miután a NAV két jogi végzettségű szakértője 45 perces, tájékoztató előadást tartott a téma legfontosabb tudnivalóiról.

Miután az éppen az iskolában tartózkodó „nagyok” (iskolai berkeken belül illetjük ezzel a kifejezéssel azokat a diákokat, akik már az érettségire épülő szakképzésben vesznek részt) sikeresen elhelyezkedtek a díszteremben, a NAV-os hölgy néhány történelmi példával és kisebb kvízfeladatokkal próbálta ráhangolni a közönséget a nehéz témára, mint pl. kinek milyen elképzelései vannak arról, mikortól létezik adózás a történelemben, milyen furcsa adónemeket találtak ki anno a földesurak, a királyok, a városok, az egyház saját bevételeik beszerzésére stb.

Az előadás második felében elmerültünk az adózás bonyolult „birodalmában” – már amennyire a rendkívül bonyolult és sokrétű adózás világában elmélyülni 20–25 percen erre lehetőség van. Elsősorban a magánszemélyeket és a kisvállalkozókat érintő adónemekre, járulékformákra, azok mértékére terjedt ki a tájékoztatás. Majd a befejezés előtti 5–10 percen a hölgyet elkísérő kollégája az átlagos, bérjellegű havi juttatást érintő levonásokat felvázolta a diákság számára, a táblán is szemléltetve a lényegét.

Nagyon örülök, hogy meghívott vendégeink bele tudták építeni a kevés időbe azt a rendkívül fontos tudnivalót, hogy az adózás nem öncélú! Az állam („amibe” beletartozik mindenki, az ország minden állampolgára) a saját kiadásai fedezésére

fordítja az adózási bevételeket, és bár időnként különösen sérelmesnek találjuk, hogy igen magas áfa-összegeket fizetünk, milyen sok levonás terheli a fizetésünket, mennyire sok súlyadót, jövedéki adót stb. kell fizetnünk, hosszú távon az adóbefizetésekből sikerül egyrészt a napi fenntartási költségeket állni (közvilágítás, munkanélküliek segítése, orvosi ellátás stb.), és előbb-utóbb minden területre jut a befizetésekből – vagyis köszönet a NAV szakembereinek, amiért – amennyiben szükséges volt – felvilágosította a Fáy ifjúságát arról, hogy bizony törvényileg mennyire sokféle adófélét fizetnek a dolgozók, valamint hogy ezekre az adókra igenis szükség van! (Megjegyzem: azon azért természetesen lehetne vitatkozni: na de ilyen sokféle és ilyen mértékűre?)

Örülök az előadásnak, és remélem, máskor és más osztályoknak is lesz lehetőségük egy kis bepillantást nyerni az adózás világába.

Hegedűs Andrea

Bűvösvölgy

Október 16-án a Nemzeti Média és Hírközlési Szolgálat Hűvösvölgyi úti épületében került megrendezésre a „Bűvösvölgy” nevű program, melyen a média különböző ágaival ismerkedhettünk.

A mi iskolánkat hárman képviseltük, két osztálytársam (László Bálint és Viktor Patrik) és jómagam voltunk ott.

Reggel indultunk az iskola elöl a Szél Kálmán térre, ahonnan a 29-es busz szó szerint a kapuig vitt bennünket.

Amikor megérkeztünk, aláírtuk a jelenléti ívet, majd csoportokba osztottak bennünket. Mi hárman szerencsére egy csoportba kerültünk.

Egy rövid házirend-ismertetés után kezdetét vették a programok.

Az elsőt a rádióműsor készítővel ismerkedhettünk meg. A kitalált

rádiókon, a „Pont FM”-en készítettünk egy az állatkínzással foglalkozó műsort, majd fel is vettük azt.

Ezután következett 10 perc kávészünet.

A következő állomáson a híradókészítéssel ismerkedhettünk meg. Párokba rendeződtünk, és felvettük a híradóinkat. Aki akarta, az az időjárás-jelentést is kipróbálhatta.

Ismét 10 perc szünet következett.

A harmadik állomáson egy „kispolszki” várt bennünket. Itt egy kis filmkészítéssel ismerkedtünk. Egy autós üldözéses jelenetet forgattunk le, (volt ott blue boks technikát, meg minden) majd amikor végeztünk, aláírtuk a zenéket és különböző jeleneteket. Például azt, ahogyan egy autó a kocsi után fordul, vagy az üldözést más és más kameraállásokból. Ugyanis az eredeti filmen csak az utastér látszott.

Amikor itt is végeztünk, megebédeltünk a svédasztalon felsorakoztatott szendvicsekből, és süteményekből.

Ebéd után pedig elindultunk hazafelé, a Szél Kálmán térig együtt, majd ki-ki a maga útján.

Össességében egy érdekes és jó kis program volt. Sok érdekességet tudtunk meg a médiáról.

Nagyon köszönjük a lehetőséget!

Galamb Viktor 11.b

HONVÉDELMI VERSENY

2014. október 20-án a Honvédelmi Minisztérium megtartotta a „Honvédelmi Kötelék” haditornaversenyt, melyen iskolánk 4 tanulója vett részt: Szeredi Sándor, Fejes Kristóf (10.a), Mayer Krisztián és Bagi Gergő (10.c).

A verseny 8 órakor kezdődött, sok versenyző, összesen 40 csapat indult. Az eligazítás során minden csapat rajtszámot kapott, melyet a csapatparancsnoknak (nálunk Szeredi Sándor) viselnie kellett, valamint mindenki kapott egy fehér katonai pólót. A feladatokat előre kiadott időrend alapján kellett teljesíteni. Nekünk az első versenyszám a négyszer 400 m-es futás volt, fegyverrel váltóban. Itt nem igazán remekeltünk. Utána következett egy totó, ahol elsősegélynyújtással kapcsolatos kérdésekre kellett válaszolni, és egy szituációs feladatot is végre kellett hajtani. Ez a feladat viszonylag jól sikerült. Ezután jött az akadályfutás. A csapat minden tagja egyenként haladt végig a pályán, és az akadályokat sorrendben kellett érinteni. A verseny időre ment. Majd következett a tájfutás (mátrixfutás), ahol

adtak egy lapot, amelyen fel voltak tüntetve azok a helyek, amelyeket érinteni kellett. Ez szintén időre ment. Következett a kézi gránát célba dobása. Ebben a versenyszámban állva, fekvé, guggolva kellett katonai gyakorló gránátot dobni egy kijelölt helyre. A célba nem találó versenyzőnek büntető kört kellett futnia. A következő a légpuska-lövészet volt. Itt nem igazán remekeltünk. Kaptunk 5 töltényt, és egy 10 m-es célt kellett eltalálni minél nagyobb sikerrel. Reméljük, máskor ez a feladat jobban sikerül. Végül az utolsó feladat egy honvédelmi totó volt. Tesztlapon feltett kérdésekre kellett válaszolni, melynek témakörei az 1848-49-es forradalom és szabadságharc, I. világháború, NATO és katonai alapismeretek voltak. Ezzel véget

értek a versenyek. Sajnos helyezést nem értünk el, de minden versenyző kapott egy emléklapot, melyet mellékelünk. Kellemesen éreztük magunkat, sok jó élménnyel gazdagodhatott az ember. Reméljük, lesz még ilyen a jövőben. Ha nehéz is volt, érdemes volt elmenni.

Írták: Szeredi Sándor, Fejes Kristóf 10.a, Mayer Krisztián, Bagi Gergő 10.c

Torta Fáy címerrel

Év végi kedveskedésnek szántam az osztályom, az osztályfőnököm és az igazgatóság számára ezt a süteményt. Nagy sikert aratott, többen kérték a receptet.

Íme!

Az eredeti recept:

Méteres kalács

4 tojássárgáját, 25 dkg porcukorral kikeverünk. Hozzáadunk 1,5 dl olajat,

1,5 dl meleg vizet, 25 dkg lisztet,

háromnegyed sütőport és a 4 tojásfehérje kivert habját. Kétfelé vesszük a tésztát, az egyik felébe 4 evőkanál kakaót teszünk, és özgerinc formában egyenként megsütjük.

Krém: 25 dkg vaját, 15 dkg porcukrot, 4 evőkanál rumot habosra keverünk, 1 csomag puncsízű pudingot a szokásos

módon elkészítünk, s ha kihűlt, a vajhoz keverjük.

A tésztákat felszeleteljük, és állítva, szeletenként megkenjük a krémmel (1 szelet sárga tészta, krém, 1 szelet barna tészta, krém, felváltva, míg el nem fogy). Végül az egész tésztát csokoládémázzal leöntjük. Ferdén szeleteljük.

A Fáy torta kicsit másképpen lett elkészítve.

Az eredetileg özgerinc formában készült piskótákat tepsiben sütöttem, nincs sima piskóta benne, mert mind a kettő piskóta kakaós, az összeállítás pedig a következőképpen történt: a tálca aljára került az egyik megsült piskótalap egészben, tetejére kentem a vaníliás

pudingporból készült krém felét, rá babapiskóta, megint rá tettem a vaníliás pudingkrém másik felét, erre rá pedig a másik piskótalapot. Tetejére pedig nem csokimázborítást tettem, hanem fehér marcipánt és még megfelelő színű marcipánból, 1–2 órán keresztül készült Fáy címet.

Fogyasszák / fogyasszátok jó étvággal!

Még egy kis adalék. További kreációk (ld. pl. az alábbi képet) is készíthetők, csak kezűgyesség és fantázia kell hozzá.

Fenyvesi Gábor 12.b

Szaktmázz – Pályaválasztási kiállítás

2014. október 1–2. Bálna
Rendezvényközpont

Sorozatban harmadik éve veszünk részt a Nemzeti Munkaügyi Hivatal szervezésében pályaválasztási kiállításon – más néven iskolabörzén. Ez a rendezvény eddig a Corvin bevásárlóközpontban volt, ám idén áthelyezték a Bálnába. Az új helyszín kiválasztása jó ötletnek bizonyult, hiszen zárt helyen voltunk, így nem kellett kültéren fagyoskodnunk, mint

tavaly, illetve csak egyszer kellett pakolnunk, mert éjszakára zárt helyen őrizték a kiállított eszközöket, berendezéseket.

A szervezők kitettek magukért, mert rengeteg látogató volt, az iskolai csoportok egymást érték. Voltak olyan diákok, akik csak gyorsan körbenéztek, de sokan voltak olyanok is, akik komolyan szeretnék az autóval foglalkozni, és jól el tudunk velük beszélgetni. A kiállítás ideje alatt kamerával jártak körbe, és készítettek rögtönzött riportokat a kiállító iskolák diákjaival, tanáraival, amit egy nagy kivetítőn lehetett követni.

A kiállításon négy autótechnikus tanulónk volt kint: Bári György, Erdélyi István, Mészáros Gergely és Németh Imre Dávid, akiknek ezúton is szeretnénk megköszönni a munkáját, sokat segítettek, hiszen elsősorban ők beszélgettek az általános iskolásokkal. Az érdeklődő szülőket, nagyszülőket Bükkfejes György, Huszti Tibor és Laskovics Zsolt tanár urak tájékoztatták. A Toyotától kapott eszközök nagyon tetszettek a nyolcadikosoknak, amelyek kiszállításában Bakó András tanár úr segített.

Tóth László

Új tanáraink

Császári Jolán

Megkaptam a felkérést, írjak néhány sort bemutatkozásként a „Firká”-ba. Egy kis szakma, egy kis magánélet, lehet humoros is. Humoros? Mintha az olyan egyszerű lenne. Viccelődni, azt tudok, és ezen is nevetnek, de ezt mégse tekinthetjük humornak. Marad a szakma és a magánélet.

Most, hogy így visszagondolok, az életem nagyobbik feléhez kapcsolódik az oktatás. De kezdjük az elején. 1962-ben születtem. Nos, igen, a múlt század közepén. A tanítványaimnak, sőt a szülők egy részének ez már történelem, nekem az életem kezdete. Az első három év csodálatos volt, semmi kötöttség, rengeteg játék. Gondolom, mert ebből az időből semmire nem emlékszem. Majd az óvoda, még mindig nem maradtak emlékek. Óvodai barátaim, játék, egy kis készülődés az iskolára. A déli alvásokkal volt egy kis problémám. A mai napig a csoda napjaként emlegetik azt az egy alkalmat, amikor aludtam. A sulis is jól indult, baráti körünk egy iskolában folytatta. Nem tartott soká, költöztünk. Én lettem a „gyütt-ment”, ráadásul az se tett

népszerűvé, hogy jók voltak a jegyeim. Korán kiderült, hogy a matekot nem kell tanulnom, így kézenfekvő volt, hogy gimiben emelt fakultázásra vegyem a matekot. Heti 10 óra matek, és nem tudtuk megenni. Ráadásul kiváltságosak voltunk, mert mi már programokat írhattunk a lyukszalagos számítógépekre – ma már ez is történelem. 16 éves koromig akartam matek–fizika szakos tanár lenni, akkor úgy döntöttem, inkább gépészmérnöknek tanulok. Nem bántam meg, bár az egyetemen megpróbáltak eltántorítani minden eszközzel – egy nő nem való erre a pályára –, mégis 13 évig megálltam a helyem a szakmában és a versenyszférában.

Technológusként és gyártásprogramozóként tevékenykedtem. Kedvenceim a nagy lemezekből kiszabott terítékek voltak, itt kiélhettem az ábris iránti szenvedélyem. Erre az időszakra esett, hogy férjhez mentem, megszületett a lányom, és számítógépes programtervező ismereteket szereztem. Bár úgy kezdtem az első munkahelyemen, hogy onnan fogok nyugdíjba menni, az élet úgy hozta, hogy többször is váltanom kellett. Egy ilyen alkalommal (14 éve) nem csak munkahelyet, de szakmát is váltottam: tanár lettem. Akkor nem is sejtettem, milyen változatos munkakör ez, közel 20 féle szakmai képzésben vettem részt oktatóként. Mindig arra törekedtem – Einsteint követve –, hogy megteremtsem a tanulás feltételeit, a többi a diákjaimon múlt. Közben újra az iskolapadban, mérnök tanári végzettség, ezzel egy időben egy válás. Egyiket sem bántam meg. Majd egy újabb költözés, néhány munkahelyváltás, és most itt vagyok. Röviden tömören ennyi élettörténelmem.

A Fáyba nagy reményekkel érkeztem, eddig nem csalódtam az iskola jó hírében. Csak remélni tudom, hogy innen már tényleg csak a nyugdíjba vonulás alkalmával kell továbblépnem.

Benczik Gabriella

Fejér megyében születtem, Mórton. Szüleimmel és két testvéremmel Csákváron éltem. Középiskolai tanulmányaimat Székesfehérvárott, a Széchenyi István Műszaki Szakközépiskolában végeztem információ- és számítástechnikai technikus szakon. Az ötödik (technikusi) évet azonban már nem végeztem el, hanem érettségi után egyetemre mentem.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán szereztem matematika-fizika szakos tanári diplomát. Ötödéves egyetemistaként már középiskolában tanítottam, akkor egy évet még félállásban, majd a diploma megszerzése után teljes állásban az eddigi munkahelyemen, az Újpesti Két Tanítási Nyelvű Műszaki Szakközépiskolában. Munka mellett esti tagozaton az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanárképző Főiskolai Karán számítástechnika tanári diplomát szereztem.

Tanári pályafutásom alatt négy esti tagozatos és két nappali tagozatos osztály osztályfőnöke voltam, az elmúlt két évben pedig a reál munkaközösség vezetője. Munkám mellett az utóbbi tíz évben érettségi vizsgaelnöki feladatokat látok el, valamint emelt szintű matematika érettségi vizsgáztatásban veszek részt. Mindkét feladatot szívesen vállalom. Idén szakvizsgáztam a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán közoktatási vezető szakon.

Tizenegy éve költöztem a kilencedik kerületbe. Szeretek itt élni, és most már itt is dolgozom, a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakközépiskolában. Az iskola sok mindenben hasonlít előző munkahelyemhez; ugyanúgy műszaki középiskolában tanítok, mint eddig, és ide is főleg fiúk járnak. Csak persze új arcok, új diákok. A kollégák is újak, de már első nap örömmel fogadtak. Hegedűsné Gyarmathy Erzsébettel és Hegedűs Jánosné Marikával kerültem egy tanári szobába, akik mindenben készséggel segítenek. Körbevezettek az iskolában, megmutatták, hogy mit hol találok, mert az első héten főleg az iskolán belüli tájékozódás okozott nehézséget; pl. merre van a 33-as terem, hová dugták a 08-as tantermet, hol van a könyvtár stb. Ma már otthon érzem magam az iskolában, a diákok is megismernek, és lassan én is megismerem őket. A tanuláshoz való hozzáállás és a viselkedés terén azért még vannak egymással konfliktusaink, de én nagyon remélem, hogy végül minden tanulóval sikerül megtalálnunk a közös hangot, hogy eredményeket érhessünk el együtt.

A tanítás után szükség van az aktív pihenésre, mozgásra, feltöltődésre. Szabadidőmet két fő hobbim, a tánc és a futás tölti ki. Egy-másfél óra tánc vagy futás kikapcsol, energiával tölt fel. Mindkettő mindig újabb célokat, kihívásokat jelent, amelyek teljesítéséhez energiabefektetésre van szükség, de az elért eredmény kárpótol mindenért.

Tóth Edit

Bár vidéki születésű vagyok, már évek óta a fővárosban élek és dolgozom, a biológia tanári szakot is itt, Budapesten végeztem el az ELTE-n. A biológia szak választásánál szerepet játszott az, hogy nagyon szeretem a természetet, érdekel az állat- és a növényvilág. Ezért szabadidőmben szeretek a hegyekbe kirándulni, de bárhová szívesen utazom belföldre és külföldre is egyaránt. Nagyon kedvelem a madarakat, jelenleg 2 papagáj és 14 pinty gazdája vagyok, akikkel kikapcsolódásképp örömmel foglalkozom.

2014. január végén érkeztem a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakközépiskolába, és nagyon

örülök, hogy most is itt taníthatok, ugyanis a tavalyi tanév során nagyon jól éreztem magam az iskolában. Jelenleg a Fáy mellett még a Teleki Blanka Közgazdasági Szakközépiskolában is biológiát tanítok.

Kedves Olvasóink!

Idén indultak a 14-15. évfolyamokon szaknyelvű óráink. A 15. évfolyamon saját tervezésű, saját elnevezésű autókról írhattak fogalmazást a diákok. Kettőt a jól sikerült dolgozatok közül újságunkban bemutatunk.

Orbán Kamilla

The red box

A true story about an old mazda.

Long time ago in a galaxy far, far away, there was an old Mazda e2200 that never stopped working. She was big, loud and a bit ugly but we loved her. She had a big heart and never let us down. She was fifteen when I first drove it. We did all sort of funny things together, like sliding in snow and carrying every kind of things. But one day it was gone. First thing that came up in my mind was who wanted to steal an old rusty van? It was a work tool so it was great loss. We reported the local police station but we knew there was no hope. Three months later we got a letter about a red van that was found

on a ferry in a Dutch harbour. It was a strange letter to read. There were 30-40 vans on the ferry. They were all the same old japanese vans, from all around of Europe. And where were they going? To north Africa! There was a group of africans specialised in vans. They said only the japanese vans could survive the desert and the lifestyle there. They wanted to use them for carrying supplies and guns. To cut a long story short, we got back our little car and used it for long years until we finally sold it. I think that old diesel is still running in Hungary or in Africa or somewhere else in the world.

Tóth Marcell 15.b

My car would be... The Bee

If I had the opportunity to build my own “dream-car” I'd start if from a Skoda 120. Why I chose even this car? In the family we have had this type of car for decades and

I like it. I'm not saying that in stock configuration it's a racecar, so that's why I would modify it.

I'd replace the stock 1,2L motor either with a 1.4L 16v (TSI) turbocharged or an older 2.0L 8V (MPI) atmospheric petrol engine (from Octavia 1 and Fabia 1).

For the performance of the new engines new, stronger brakes, stronger clutch and transmission are indispensable. If you have seen this car before, you should know that its nose is higher than its back, so with the seating of the front the appearance would be much better and the car wouldn't be so windsensitive. I'd keep to stock steel wheels but I'd broaden it maybe for a 185 or 195 tyre, and paint it white. In the interior it wouldn't be bad to have sportseats not fall out from them in the bends and a thicker steering wheel.

And why bee? The colour of the car would be yellow with one thicker or two narrower black stripes.

So this would be my „dream” hobbycar, which some time I might build.

Teleki Bálint, 15.a

Hírek a Toyota háza tájáról: 7 000 000 eladott hibrid

Toyota City, Japán, 2014. október 14.

A Toyota Motor Corporation bejelentette, hogy a halmozott globális hibrid jármű eladás meghaladta a 7 millió egységet; szeptember 30-i adatok szerint elérték a 7.053.000 darabot. Az utolsó egymilliót gyorsabban sikerült értékesíteni, mint eddig, mindössze 9 hónapot vett igénybe.

A járművek környezeti hatásainak csökkentésének elősegítése prioritás a Toyotánál. Arra alapozva, hogy a környezetbarát járművek csak akkor lehetnek jelentős pozitív hatással, ha széles körben használják őket, a Toyota annak érdekében tesz erőfeszítéseket, hogy ösztönözze a hibridhajtású járművek tömegpiaci adoptációját.

Az utolsó hónapnak megfelelően a Toyota 27 különböző hibridhajtású személyautó modellt és egy plug-in hibridet forgalmaz, több mint 90 országban és régióban. Továbbá a Toyota tervezi, hogy ez év végétől 2015 végéig további 15 új hibrid járművet kezd forgalmazni.

A Toyota úgy becsüli, hogy a hibrid járműveknek köszönhetően nagyjából 49 millió tonnával kevesebb szén-dioxidot bocsátottak ki és megspóroltak kb. 18.000 millió liter benzint (hasonló méretű és teljesítményű normál személyautóhoz viszonyítva).

A cikkről bővebben az alábbi oldalon olvashattok: <http://newsroom.toyota.co.jp/en/detail/4069183/>
fotó: <http://www.toyota.hu/new-cars/prius-plugin/index.json>

Pozitív csalódások egy operaelőadáson

Az iskola szervezésében és igazgatónőnk ajánlásával volt szerencsénk Gaetano Donizetti: Szerelmi bájtal c. vígoperáját megtekinteni az Erkel Ferenc Színházban.

Kicsit félve indultam el, mert vannak fenntartásaim ezzel a műfajjal kapcsolatban.

Először voltam operában, de azt hiszem, nem utoljára. Abszolút élvezhető volt az előadás, nem voltak indokolatlan, pohárrepszto áriázások, minden szereplő szépen énekelt, a díszlet aranyos volt, és a történet könnyen érthető.

Mivel vígoperáról volt szó, így a történet is ennek megfelelő, azaz kialakuló szerelem, majd a szerelmesek civódása, jól kufarkodó, mindentudó orvos ügyeskedései, a nők után szívesen tekintgető katonák megjelenése.

Talán a tanulság az lehet, hogy nincs elérhetetlen cél, jelen esetben egy nő szerelme, de tenni kell érte, és az sem baj, ha a sors besegít.

Ha egy komolyabb operára nem is, de egy hasonló előadásra nyugodt szívvel ülnék be bármikor.

Persze, tudom, sok fáystának nem fekszik a színház, mindenki „nyugodjon le”, meglepően sok csinos lány van az ilyen helyeken.

Filmajánló

Párizsi kémés

Avagy miért az a címe, hogy 3 nap a halálig *Three Days to Kill*.

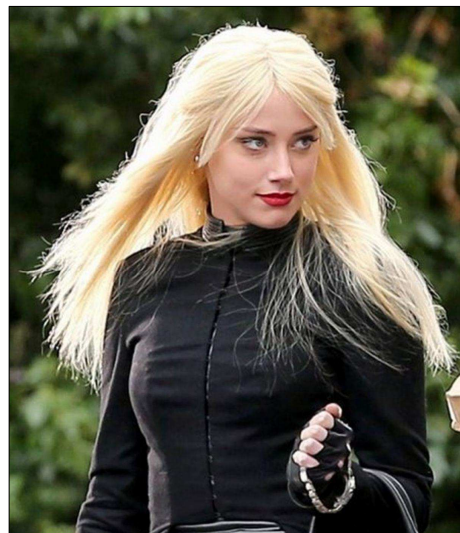

Az 59 éves, Oscar-díjas Kevin Costner egy CIA ügynököt – Ethan Rennert alakítja a filmben, aki a titkosszolgálat egyik legjobb embere. Egyik akció közben figyelmezteti a mobilja, hogy rég nem látott lányának születésnapja van. A telefonfülkében golyózápor fogadja, de azért sikerül a köszöntés. Később összeesik, majd az orvos közli vele, hogy halálos beteg, agydaganata van. Ekkor hazamegy Párizsba, és ráeszmél, hogy helyre kellene hozni kapcsolatát feleségével, Chrisinettel (Connie Nielsen) és lányával, Zoeyttal (Hailee Steinfeld), mivel most igazán nagy szüksége lesz rájuk. Elfogadja, hogy felesége pár napra rábízza régóta nem látott, kicsapongó életmódot

folytató hisztis tinédzser lánya felügyeletét, bízva abban, hogy így majd helyreáll a családi béke.

Ekkor jön a bonyodalom. Vivi (Amber Heard), aki a megbízója, mintegy utolsó feladatként alkut ajánl neki. Egy bizonyos Farkas nevű ember rövid időn belüli likvidálását

kéri tőle egy olyan kísérleti gyógyszerért cserébe, amely megmentheti az életét, és azért ő a „kiválasztott”, mert a belgrádi bevetésen ő volt egyedül, aki látta a bűnöző arcát. Elvállalja a megbízást, akkor még bele sem gondolva, hogy milyen nehéz lesz apaként ilyen

körülmények között bepótolni az elmulasztott éveket. Az üldözések során többször már szinte a markában a bűnöző, amikor a gyógyszer mellékhatásaként hallucinálni kezd, és összeesik. A lánya barátjának partiján is megjelenik vendégként az üldözött. Itt komoly harc jön létre köztük, de megint a mellékhatás szól közbe. Vivi azonban pontot tesz az i-re.

Persze ezzel még nincs vége, de azt már nem írom le, inkább nézd meg a filmet!

Amiről nem szóltam eddig: mit keres a filmben a lila bicikli, ki fog rá felülni, mi köze a főhőshöz a hosszú szürke sálnak, miért van a csomagtartóban a kövér maffiózó, ja és oda fog-e érni a megvásárolt hallal időben vacsorára? ...

Jó szórakozást kívánok!

Zsil

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

Tan-mese

Elhangzott a tanévnyitón

Egyszer régen, amikor az embereknek még császáruk volt, és a lovak is gondolkodtak – akkoriban még az állatok is járhattak iskolába. Az iskolarendszerük egyfajta egységes iskolát ismert: végül is minden tanuló egyformán állat volt. Éppen ezért az egységes, általános érvényű tantervükben a tantárgyak elsajátítását (futás, úzás, fára mászás, repülés) minden állat számára kötelezővé tették.

Minden állatnak mind a négy tantárgyat tanulnia kellett az általános műveltség elérése érdekében. Minden osztályban ügyeltek arra, hogy a tanulók azonos életkorúak legyenek, és minden osztályban minden állatból, mindkét nemből egyformán legyenek tanulók.

A kacsza kiválóan úszott, ami osztályfőnökét kezdetben igen megörvendeztette. Repülésből azonban csak átlagos volt a teljesítménye; futásból és mászásból pedig szinte reménytelennek tűnt. A futásból és mászásból kapott rettentően gyenge osztályzatok miatt a kacsát felmentették az úzás órák látogatása alól, hogy több ideje maradjon a felzárkóztató gyakorlásra futásból és mászásból. Mivel így sem sikerült a minimális követelményszintnek megfelelnie, ezért külön korrepetálásra is kellett járnia a tanítási időn kívül. Így a kacsza a futástól megviselt lábaival végül az úzásban is csak átlagos teljesítményt tudott nyújtani. Ám az átlagos teljesítmény teljesen elfogadott volt az iskolában, ezért senki sem aggódott emiatt. Kivéve a kacsát és a kacsaszülőket.

A nyúl volt a legjobb futó az osztályban, azonban idegösszeomlást kapott a sok úszólecke miatt.

Mászásból egyértelműen osztályelső volt a mókus. Repülési órái azonban mindig katasztrofálisan végződtek, mert a tanár a mókus kiinduló helyzetét a repülési feladatokhoz mindig a földön adta meg a fa teteje helyett. A folyamatos túlterhelés miatt a mókusnak izomláza, majd krónikus ízületi gyulladása lett, így legerősebb tantárgyából, a mászásból is csak hármasokat, futásból pedig csak egyeseket kapott.

A sas magatartási zavarokkal küzdő, problémás tanuló volt, akit szigorúan kellett fegyelmezni. Bár mászásban mindenkit megelőzve, elsőnek jutott a fa tetejére, mégis renitensnek számított, hiszen a számára kézenfekvőbb módszert, a repülést választotta a feladat megoldására.

A nyúl helyett, aki idegösszeomlása miatt idő előtt távozni kényszerült, a prérikutya szülők akarták beíratni fiúgyermeküket. Elkésett szándékukat ne rójuk fel nekik, hiszen a prérikutyák sok időt töltenek a föld alatti odújukban, így későn értesültek csak arról, hogy mi történik a föld felett. Amikor azonban megtudták, hogy a tantervben az üregásás nem szerepel, a mormotákkal és az ürgékkel közösen magániskolát nyitottak.

A tanév végén, mint az iskola legjobb tanulója, egy abnormális angolna – aki viszonylag jól úszott, egy kicsit tudott mászni, futni, repülni is – kapta a megtisztelő feladatot: a tanévzáró ünnepélyen elmondhatta a búcsúbeszédet.

forrás: <http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?n=sayuri&pid=22935>

Csókásné Gémesi Ildikó

A gyomor becsapása, avagy mit is eszünk/iszunk

Mit kértek ma reggelire, gyerekek?

– Én vizet akarok, vizet, vizet és vizet. Legfeljebb a vízhez egy kis marhahúst, sertéshúst, gyártási szalonnát, Na-nitrites keveréket, magyarul E450-es adalékot, nem húseredetű fehérjét és emulgeátort – de karragén, guargumi és xantángyanta ki ne maradjon belőle!

– Egy szóval te Tesco párizsit kérsz.

– Úgy van, anyukám. És kérlek, kenj meg hozzá egy lisztből, kis ízjavítóból, sikérből, antioxidánsból, tejporból, cellulózenzimből, a savanyúságot szabályozó káliumacetátból és citromsavból, emulgálószerből és kalcium-szulfátból álló kenyeret.

– Győri rozsosat?

– Igen, egy kis vízzel, hidrogénezett/átészterezett növényi olajat, amelyben persze van só, emulgálószer, kálium-szorbát.

– Már kenem is a Delmát, fiam.

– Nekem viszont, anya, ma jobban esne egy kis sertéshúsban és vízben elkevert húspép, bőrke, karragén, polifoszfát, szójafehérje, nátrium-laktát, étkezési keményítő, Pirofoszfát, antioxidáns és Na-nitrit.

- Akkor te a Zalahús műbeles virslijét kapod fiam. Hozzá természetesen tartrazinnal, kinlennel, amaranttal, indigókarminnal színezett természetes aromával, nátrium-benzoáttal, sóval, mustármaggal, cukorral és ecettel dúsított vizet.
- Magától értetődik, Globus mustár nélkül a virsli mit sem ér, anyukám.
- Isztok-e hozzá, gyerekek, vízben feloldott izocukrot, Na-ciklamátot, aszpartámt, aceszulfátot, szacharint, aszkorbinsavat, nátrium-benzoátot és fenilalanint?
- Vitamor jaffaszörpöt?
- Igeeeen!
- Ebédre viszont kaptok egy kis búzalisztet, kukoricakeményítőt, hidrogénezett növényi zsírt, ízfokozót, lehetőleg E631-est és E627-est, nátriumglutamátot, módosított keményítőt, állati eredetű zsírt, élesztőport, szárított tyúkhúst és E150-es színezéket.
- Maggi szárnyaskrémleves lesz brokkolival! Hurrá!
- S utána?
- Utána pediglen búzalisztet paradicsomsűrítménnyel, sajttal, ananással, vízzel, növényi olajjal, nátrium-nitrittel tartósított főtt sonkával, búzakeményítővel, cukorral, sóval, élesztővel és jóféle acetilezett-dikeményítő, adipáttal.
- Hawai!
- Bizony, bizony, gyerekek, Haway pizza lesz, dr. Oetker módra.
- Az a kedvencünk.
- S a tévéhez pedig, mit kaptok, na mit?
- Csak nem burgonyát, növényi olajat, sót, hagymaport, autolizált élesztőport, tejszínport, dextrózt, sajtport, nátrium-glutamátot, dinátrium-5-ribonukleotidokat és tapadásgátlót, vagyis szilícium-dioxidot?
- De bizony, gyerekek, úgy van, chipset. Lay's újhagymás chipset.
- S mi lesz a vacsora?
- Vacsorára pedig a két nagy gyerek eszik aszpartánnal, fenilalaninnal, K-aceszulfámmal, zselatinnal, hidroxipropillal javított joghurtot, amelyben kalciumfoszfáttal, vízzel és cukorral fölhizlalt, egyszer már kipréselt gyümölcs-hús-váz darabkák vannak.
- Én is kérek öszibarackos light joghurtot! Én is! Én is!
- Ne kiabálj, Tomika. Te mást kapsz ma este. Na, nézd, már itt is van egy kis kósztoló: húspép, víz, zsemlemorzsa, zsiradék, liszt, panírlé, szójagranulátum, szójakoncentrátum, keményítő, fűszerek és karamellammóniás színezék, egyszóval Kot-kot baromfifasírt.
- Ezt szegény apád is, hogy imádta.
- Hopp, kinyitja száját a kis Tomika.
- Na.
- Hopp. Kinyitja száját! - Nem azt, a másikat!

A PLÁZACICA

A plázacica igen gyakori állat. Rendkívül sok alfaja van, számuk miatt nem osztályozzák őket. A nőstény állat a domináns, felsőbbrendűségét naponta többször is kinyilvánítja a hímmel szemben (melyet macsónak nevezünk).

Élőhely:

A plázacica leginkább az infrastruktúrálan elmaradott területeken tud szaporodni korlátlanul. Az utóbbi években, a nagy alapterületű bevásárlóközpontok (nyelvi megfelelője plázacicaul: soppingcenter) épülésével párhuzamosan radikálisan felgyorsult szaporodásuk, de az is elképzelhető, hogy csak feladták addigi rejtőzködő életmódjukat.

Fő táplálékai:

Chipsek, fagyasztott pizza, Speed, Extasy, Rush, Mekihambi, Bigmek, esetleg Börger Váppör.

Diéta idején Ramadan-jellegű böjtkúra: nappal bubimentes víz maximum kis salikával, este kilós fagyis és a korábban felsoroltak együttes bevitele.

Egyes egyedek koplalnak, illetve kérődzéssel eltávolítják szervezetükből az elfogyasztott táplálékot.

Szomjoltói:

Kaola, Szőkekaola, Kékkaola, Aranykaola, Lájtkaoa, Jéger, vodka és egyéb égetett szeszek, koktéjl, Bacardi blazer, Béliz, Tekila (szigorúan műanyagpohárból)

Életmód:

A Plázacica lételeme a „párti”. Ha nem tud hetente legalább (!) hétszer pártizni, nyugös/hisztis lesz, és felvesz egy olyan kedélyállapotot, ami rendkívül hasonló az emberek depresszió nevű betegségéhez. Természetes szörzetét kényszeresen eltávolítja, de bundájának színét és fazonját hihetetlen gyorsan tudja változtatni. Kültakarójának színe általában rózsaszín és/vagy ciánkék, nagy márkajelzésekkel a mellső mozgásszervek alatt, a hasi részen. Patája vagy extrém vastagságú vagy szupermagassarkú. Általában csordában közlekedik, nagy zajt csapva. Együttélési egysége a kommuna. A kommunán belül akárki, akárkivel, akármikor, akárhányszor és akárhogy szaporodhat. Kinézetüket tekintve nagyon hasonlítanak a homo sapiensre, nagyon nagy a hasonlóság, de értelmüket tekintve egy szinten állnak egy homo habilissal (bár egyes kutatók szerint inkább a Homo erectus közvetlen leszármazottai lehetnek). Gyülekezési pontjaik a nagyobb szórakozóhelyek körül vannak (ld. Bank Dance Hall, E-Club, Dokk, Bahnhof). Nem rettennek el az emberek megtámadásától sem, gyakran ok nélkül.

Fajtabélyegei:

A plázacicák könnyen felismerhetők arról, hogy nyolc gyűrűsujjuk van. A két hüvely(k)ujjukon kívül az összes többi ujjukon egy-egy gyűrű található. Másik jellegzetességük az öt méteres körzetben minden pálmát könnyezésre bíró elsőpró töménységű pacsulifelhő. A pacsuli szaga illata alapján megállapítható a parfüm márkája, ebből pedig a parfüm ára, ami egyenes arányban áll a plázacica árfekvésével...

Közlésmódja:

A plázacicának nagyon egyedi nyelvi eszközei vannak, sajnos egyelőre elérhetetlen az ezirányú képzés (de talán nem is bánjuk), ezért nehéz megérteni őket nem szakavatott füllel. Angliában jelenleg is dolgoznak az – egyelőre – angol-plázacica – plázacica-angol szótár kidolgozásán. Az internetes webfordító program viszont a következő mondattól szerveres leállási kék halált kapott:

„Ú, figyi, cicuka, tiszta depi vagyok, mingyá öngyi leszek, bedobom a törcsit, de asszem, cerkával írsciztem a moncsidra, meg radírkáztam, és berepizett a kijelzőci, mostan nem tom, micsodácskát csincizzek veled, meg a körmöm is letört?!”

Híres fordítónk, K. Tihamér le tudta fordítani ezt a szöveget:

Figyelj, nagyon depressziós vagyok, azt hiszem, megölöm magam, bedobom a törölközőt (meghalok), de azt hiszem, ceruzával írtam meg a mondatodra, meg radíroztam is, és berepedt a kijelzőm, és most nem tudom, mit tegyek [ceruzával és radírral válaszolt az sms-re, a telefon kijelzőjén].

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Október 6.

Az aradi vár udvarán 1849. október 6-án végezték ki szabadságharcunk tábornokait és ezredeseit, ugyanekkor Pesten gróf Batthyány Lajost, az első felelős magyar kormány miniszterelnökét. A kivégzetteket mártiroknak tekintjük, akik a legdrágábbat, az életüket áldozták. Erről szólt iskolarádiós műsorunk, melynek szereplői voltak: Benczik Gabriella tanárnő, Berki Milán, Nagy Attila és Rédei Gergő a 11.a-ból, Szabó Illés a 10.a-ból. A műsort Hegedűs Jánosné állította össze.

Október 23.

A műsor, mely a hősiesség, a nemzeti egység és a közösségi áldozatok emlékére készült, október 22-én hangzott el az iskolarádióban, a rossz időjárás miatt. Végigkövette 1945 áprilisától 1956 novemberéig az eseményeket. A következők is említésre kerültek (Nagy Imre pere 1958-ban, első részleges amnesztia 1959-ben), valamint az 1989-ben (a forradalom 33. évfordulóján) kikiáltott Magyar Köztársaság. A műsorban szerepeltek: Balugyánszki József 11.b, Berki Milán 11.a, Lukács Norbert és Szűcs Dávid 10.a osztályos tanulók. A megemlékezést Hegedűs Andrea szerkesztette.

Az **Autótechnika kiállításon** a BNV területén november 6. és 8. között vettünk részt. Néhány fotó ízelítőül, következő lapszámunkban pedig közöljük a beszámolót.

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. ☎ + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 035379

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea – Zsilka István**

Diákszerkesztő: Galamb Viktor 11.b

Diákszerkesztő helyettes: Viktor Patrik 11.b

A 127. szám (2014. szeptember – október) elkészítésében közreműködtek:
Bagi Gergő 10.c, Benczik Gabriella, Budavári Csaba 15.a, Császári Jolán,
Fejes Kristóf 10.a, Fenyvesi Gábor 12.b, Gulyás Dávid 9.e, Illia Krisztofer 12.c,
Jávorszki Péter 9.e, Kasuba György, Kéri Norbert 15.a, Major Zsolt 15.a,
Mayer Krisztián 10.c, Orbán Kamilla, Parragh Dóra Bíborka 10.b,
Szeredi Sándor 10.a, Teleki Bálint, 15.a, Tóth Edit, Tóth László,
Tóth Marcell 15.b, Vámos Levente 13.e